

W. W. Brown
28 Monroe St. N.Y.
Miss Anna, Falun
min sista

Chicago den 10/10/1891

älskade Syster Anna och

Gustaf

Ja nu anteligen är jag i Amerika
mår utmärkt efter resan jag
undrar har ni alla mår der
hemma ni åro ständigt förmig
läse ned och dag men god ske
baf anna har jag ej längtat
att tag till baks men det kan
väl ej vara försent annu för den
första kere anna å Gustaf får jag
säga efter ed hettligt tack
för den eder välbighet mot mig

ja, att vi, ni här ej var, bedrde
jag mig för att jag ej har skrytad
för, men jag har ej skrytt din
nägon annan sen jag kom hit ni är
du fört, jag skref ett bref medan
jag reste, äfver attan men over.
vi bandsteg i gaveläch, så haddes,
vi sät bräd det var så många
årsningar vi fisk, fördöpta
resan på fjärneig så fort vi
blef i oranring så jag hant
nu har jag varit här hundra
femt & dagar, resan gick så by
skligt heba vägen men fanns
en enda bekant men det var
så utmärkt krypigt i saleskaps
under resan, det var folk som var
varit åt amerika förr hem var
utmärkta bra för min del nog
är det svart att ing en bekant
ha under en sådan resa, det
kan ingen tro men jag tänkte.

på under resan, äfven fisch ärare
att eare, böner har blef vid härla,
för mig ni kan ej tro, så gick jag var
jag var så, gick, så jag grått men jag
fick höre tank den båten som jag
skulle med jätter över allt det har
gått åt det fisch vi höra, vidare
dagar inan vi bandsteg botten, kom
då om bord och tabbe med att
båten som gick veckan före den,
jag var med jätter stort moten
sten det var på samma linie, vi
haddes, sån farfarlig storm, så äfven
vi trödade, förstid vi skulle gå till
jupet det börja, straxt som vi
reste från biffver, jag var
femt i 10 dagar, på allt under denna
kan ni tänka, eeller här det var
för oss a så gryke, dom var, jag var
ill, gryk så, dom trödade beständt
att jag skulle dö men sät var ej
guds vilga, det var en fröke

om här varit het ofver port hon
fördre att vad hon kunde för mig
sag. Jag fönt i 8 dagar om jag ej
kunde rära mig eller förfärd något
annat än isvatten men ner det är
ofver så är det ej om men fastän
jag var sjuk åt det är väl inget
att vänta sig vete för det är ingen
utan dom är det fastän det är mer
och mindre men nu var jag sår
hos min käre syster och sväger
ni må tro vilket möte det var för
oss båda men den kan ej tro annan
så snäll gubbe syster han är så
trefligt & stor, rum å bare två
människor ja han är sådan få mig
så han aldrig troja vi har det så
trefligt ja vet du annan jag är
som en liten människa den jag kom ifrån
jag kan säga fängelönd på heden
det blir nog bättre värt för mig
inan jag får bär mig språkut mén fel
sårl det att med kläder det har vi
kan icke ut och handla så jag lika
en en amerikansk jag shokker du

5 vore nos os en dag vad religio
då skulle ha, där han aldrig tro så
förligt det har varit här nu det
har varit den störste förligt det dom
Chicago nonsin frid ja ni kan ej
tro så dekorerad och uppbygd
har varit ofver allt ja bättre staden
har dessutom haft brått oer och en fö
sitt vis, vi var ute en afton vi trode
dom skulle skämma ja allt en herring
det du som hadde ställt sig på en
tunna, för det fö se på ofverallt
folkets botten ur tunnan å herring
det i tunnan det ska du tra var
bef och ercelse, det var du inget
att nämna men jag tankar du
tar deg en god skatt jag är under
käre annan, har du hört något
från heden hur dom mer på
heden jag tankar så mycked
på bilden sing ne ni ther väl ej
söld västerbuna nägeli sedan jag
flyttat här du harit nägau så
och jag vid du ska vara så

sänt och skrifva, och tala om
det möjligst nytt och hur det är
i sverige, men jag längtar sär mycke
att få höra något från er
snälla, ni skrif så farit ni kan jag
skulle då skrifva straxt till er
så får ni höra hur det går för
mig i platserna och vad jag
får bebott häusa, nu tänka
som ni vet till respon och
klevven omare, bidea om sin
hyrtlige hällning till er
alla, bara vi kommer att tala
i årdning så skall du få red
hurid anna utaf oss snälla
sänt utaf bille stina sär fort
ni får något så är ni snälla
jag misste nu sluta med en kär
hällning till pappa anna,
gustaf sanat stina från mig
amanda, Carlander.

1899
L.M.
JULY 12
1899
R.P.

Mrs Anna Johanson

Braängen

Väse Sweden
Sweden